

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 46

Rozeslána dne 25. dubna 2013

Cena Kč 65,–

O B S A H:

- 98. Ústavní zákon, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
 - 99. Zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie
 - 100. Zákon, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 - 101. Zákon, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů
 - 102. Zákon, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
 - 103. Zákon, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů
-

98**ÚSTAVNÍ ZÁKON**

ze dne 20. března 2013,

**kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
ve znění pozdějších ústavních zákonů**

Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:

Čl. I

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., ústavního zákona č. 300/2000 Sb., ústavního zákona č. 395/2001 Sb., ústavního zákona č. 448/2001 Sb., ústavního zákona č. 515/2002 Sb., ústavního zákona č. 319/2009 Sb. a ústavního zákona č. 71/2012 Sb., se mění takto:

1. V čl. 27 odst. 4 se věta druhá nahrazuje větou „Odepře-li komora souhlas, je trestní stíhání po dobu trvání mandátu vyloučeno.“.

2. V čl. 86 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Odepře-li Senát souhlas, je trestní stíhání po dobu trvání funkce soudce Ústavního soudu vyloučeno.“.

Čl. II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.**Zeman v. r.****Nečas v. r.**

99

ZÁKON

ze dne 20. března 2013,

**kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění
v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o pojistné smlouvě

Čl. I

Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě), ve znění zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb. a zákona č. 91/2012 Sb., se mění takto:

1. § 13a včetně nadpisu zní:

„§ 13a

Rovné zacházení

Při určení výše pojistného nebo pro výpočet pojistného plnění je zakázáno použít hledisko odporující zásadě rovného zacházení. To platí i v případě, je-li jako hledisko při určení výše pojistného nebo pro výpočet pojistného plnění použito těhotenství nebo mateřství. Tím není dotčeno použití věku nebo zdravotního stavu jako určujícího faktoru při stanovení výše pojistného a pro výpočet pojistného plnění u pojištění těch pojistných nebezpečí, u kterých je hodnocení pojistného rizika založeno na příslušných a přesných pojistněmatematických a statistických údajích a je-li rozdíl ve výši pojistného či pojistného plnění přiměřený.“

Poznámka pod čarou č. 4b se zrušuje.

2. V nadpisu § 55 se slova „nebo nesprávného pohlaví“ zrušují.

3. V § 55 odst. 1 a 2 se slova „nebo pohlaví“ zrušují.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Právní vztahy vzniklé z pojistných smluv uza-

vřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

2. Právní vztahy vzniklé z pojistných smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u kterých dojde v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později k uzavření dohody o prodloužení pojistné doby a u kterých by práva a závazky z těchto smluv bez takové dohody zanikly uplynutím pojistné doby, se řídí tímto zákonem.

3. Změna podmínek pojistné smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k níž je vyžadován souhlas smluvní strany, který je udělen v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, nesmí vést ke změně pojistného nebo pojistného plnění, která by byla v rozporu se zásadou rovného zacházení. Jde-li o změnu, která v důsledku použití zásady rovného zacházení vede ke zvýšení pojistného nebo snížení pojistného plnění, je pojistitel povinen pojistníka před udělením jeho souhlasu písemně informovat o důsledcích takové změny.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pojišťovnictví

Čl. III

Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 56 se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Při určení výše pojistného a pro výpočet pojistného plnění je zakázáno použít hledisko odporující zásadě rovného zacházení. Tím není dotčeno použití pojistněmatematických metod zohledňujících hledisko pohlaví pro hodnocení pojistného rizika, jejichž účelem je zabezpečení splnitelnosti závazků z provozovaného pojištění nebo zajištění, pokud to nevede k rozlišování výše pojistného a pojistného plnění podle pohlaví na

individuální úrovni. Stejně tak není dotčeno použití věku nebo zdravotního stavu jako určujícího faktoru při stanovení výše pojistného a pro výpočet pojistného plnění u pojištění těch pojistných nebezpečí, u kterých je hodnocení pojistného rizika založeno na příslušných a přesných pojistněmatematických a statistických údajích a je-li rozdíl ve výši pojistného či pojistného plnění přiměřený.“.

2. § 57 včetně poznámky pod čarou č. 20 se zrušuje.

3. V § 120 odstavec 3 zní:

„(3) Pojišťovna se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 56 odst. 4 při určení výše pojistného nebo pro výpočet pojistného plnění použije hledisko odporující zásadě rovného zacházení.“.

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Dojde-li ke změně podmínek pojistné smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, k níž je vyžadován souhlas smluvní strany, který je udělen v den nabytí účinnosti tohoto zákona nebo později, a tato změna v důsledku použití zásady rovného zacházení vede ke změně pojistného nebo pojistného plnění, je pojišťovna povinna provést úpravu technické rezervy zohledňující tuto změnu.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o penzijním připojištění se státním příspěvkem

Čl. V

Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění zákona č. 61/

/1996 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 36/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 188/2011 Sb. a zákona č. 420/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2a se věta druhá zrušuje.

2. V § 43b odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) poruší zákaz diskriminace účastníků podle § 2a,“.

Dosavadní písmena b) až v) se označují jako písmena c) až w).

3. V § 43c odst. 6 písm. a) se slova „písm. i) a j)“ nahrazují slovy „písm. j) a k)“ a v písmenu b) se slova „a u)“ nahrazují slovy „a v)“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Právní vztahy vzniklé ze smluv o penzijním připojištění uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními právními předpisy.

ČÁST ČTVRTÁ ÚČINNOST

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

100**ZÁKON**

ze dne 21. března 2013,

kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb.,

**o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 205/2002 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 277/2003 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 481/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 490/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb. a zákona č. 34/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 10 zní:

„(3) Tento zákon též upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie¹⁰⁾ (dále jen „přímo použitelný předpis pro stavební výrobky“) výkon státní správy v souvislosti s uváděním a dodáváním stavebních výrobků vymezených přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky (dále jen „stavební výrobky s označením CE“) na trh, včetně dozoru nad plněním povinností stanovených přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky a ukládání sankcí za jejich porušení.

¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS.“.

2. V § 7 se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) až e), která včetně poznámky pod čarou č. 11 znějí:

- „c) subjekty, u nichž ověřil, že splňují požadavky na oznámený subjekt stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky,
- d) pozastavení nebo zrušení oprávnění provádět stanovené činnosti při posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků s označením CE (dále jen „činnosti oznámeného subjektu“),

- e) skutečnosti a informace¹¹⁾, které předpokládá přímo použitelný předpis pro stavební výrobky, není-li v § 11c a 18c stanoveno jinak.

¹¹⁾ Například čl. 42 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS.“.

3. Na konci textu § 9 se doplňují slova „a u stavebních výrobků s označením CE posouzení a ověření stálosti jejich vlastností podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky“.

4. V § 11 odst. 2 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a písmeno f) se zrušuje.

5. Za § 11a se vkládají nové § 11b a 11c, které včetně poznámek pod čarou č. 12 až 15 znějí:

„§ 11b**Oznámené subjekty**

(1) Právníká osoba může provádět činnosti oznámeného subjektu, pokud v řízení vedeném Úřadem a zahájeném na žádost prokáže, že splňuje požadavky na oznámený subjekt, které stanoví čl. 43 přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky. Náležitosti žádosti o udělení oprávnění provádět činnosti oznámeného subjektu (dále jen „oprávnění“) stanoví čl. 47 přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky.

(2) Pokud žadatel prokázal splnění požadavků podle odstavce 1, Úřad provede do 90 dnů od zahájení řízení oznámení podle § 7 odst. 7 písm. c) a vyrozumí o tom žadatele; v opačném případě žádost zamítne. Lhůta podle věty první může být Úřadem prodloužena o dalších 30 dnů v případě, že žadatel prokazuje svoji odbornou způsobilost jiným způsobem, než prostřednictvím osvědčení o akreditaci.

(3) Pokud Evropská komise ani žádný z členských států Evropské unie nevznese ve lhůtě stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky¹²⁾ proti

oznámení podle odstavce 2 námitku, Úřad vydá žadateli nejpozději do 2 pracovních dnů od uplynutí této lhůty doklad o udělení oprávnění¹³). Úřad následně zveřejní ve Věstníku Úřadu oznámení o udělení oprávnění, včetně rozsahu oprávnění, data, od kterého může subjekt provádět činnosti oznámeného subjektu, identifikačního čísla oznámeného subjektu přiděleného podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky a čísla a data vydání dokladu o udělení oprávnění.

(4) Pokud Evropská komise nebo některý členský stát Evropské unie vznesl ve lhůtě stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky¹²) proti oznámení podle odstavce 2 námitku, Úřad vyzve žadatele, aby přijal vhodná opatření za účelem odstranění nedostatků, a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Odstraní-li žadatel nedostatky v určené lhůtě, sdělí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu Úřadu. Pokud Úřad dospěje k závěru, že žadatel nedostatky odstranil, provede znovu oznámení podle odstavce 2. Jestliže žadatel v určené lhůtě nedostatky neodstraní, Úřad žádost zamítne.

(5) Úřad kontroluje, zda oznámený subjekt¹⁴) dodržuje povinnosti a splňuje požadavky na oznámený subjekt stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky. Nedodržuje-li oznámený subjekt stanovené povinnosti nebo nesplňuje-li příslušné požadavky, Úřad podle závažnosti neplnění těchto požadavků oprávnění oznámeného subjektu částečně anebo úplně

- a) pozastaví, nebo
- b) zruší.

(6) Odvolání proti rozhodnutí Úřadu o pozastavení nebo zrušení oprávnění nemá odkladný účinek. Úřad rozhodne o pozastavení nebo zrušení oprávnění též na žádost oznámeného subjektu. Oznámení o pozastavení nebo zrušení oprávnění zveřejní Úřad ve Věstníku Úřadu.

(7) V rozhodnutí o pozastavení oprávnění stanoví Úřad lhůtu pro zjednání nápravy. Zjedná-li oznámený subjekt nápravu, sdělí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu Úřadu. Shledá-li Úřad zjednání nápravy za dostatečné, rozhodnutí o pozastavení oprávnění zruší. Jestliže oznámený subjekt ve stanovené lhůtě nápravu nezjedná, rozhodne Úřad o zrušení oprávnění.

(8) V případě, že bylo oznámenému subjektu pravomocně zrušeno jeho oprávnění, je tento subjekt povinen odevzdat Úřadu veškeré dokumenty, týkající se provádění činností oznámeného subjektu. V případě

pravomocného pozastavení oprávnění je oznámený subjekt povinen předat dokumenty podle věty první Úřadu, pokud je k tomu Úřadem vyzván.

(9) Na oznámené subjekty se nevztahuje § 11 a 11a.

(10) Úřad zajistí, aby byly oznámené subjekty pravidelně informovány o předmětu a výsledcích jednání skupiny oznámených subjektů, zřízené podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky, případně aby se jednání této skupiny mohl účastnit zástupce oznámených subjektů.

§ 11c

Subjekty pro technické posuzování

(1) Ministerstvo může pověřit právnickou osobu na základě její žádosti výkonem činností subjektu pro technické posuzování¹⁵), pokud splňuje požadavky stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky.

(2) Ministerstvo kontroluje, zda subjekt pro technické posuzování dodržuje povinnosti a splňuje požadavky stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky. V případě, že subjekt pro technické posuzování tyto povinnosti a požadavky neplní, Ministerstvo zruší jeho pověření k výkonu činností subjektu pro technické posuzování.

(3) Ministerstvo v souladu s přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky oznamuje Evropské komisi a členským státům Evropské unie název a sídlo pověřeného subjektu pro technické posuzování a skupiny výrobků, pro které byl subjekt pro technické posuzování pověřen, každou změnu těchto údajů, jakož i zrušení pověření. Ministerstvo dále informuje Evropskou komisi o vnitrostátním postupu pro určení subjektů pro technické posuzování, o kontrole jejich činnosti a způsobilosti a o veškerých změnách těchto informací.

¹²) Čl. 48 odst. 5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011.

¹³) § 151 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

¹⁴) Čl. 39 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011.

¹⁵) Čl. 30 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011.“.

6. V § 13 odst. 8 se věta druhá zrušuje.

7. V § 13 se doplňuje odstavce 15, který zní:

„(15) Odstavce 1 až 14 se nepoužijí pro stavební výrobky s označením CE, jejichž uvádění a dodávání na trh upravuje přímo použitelný předpis pro stavební výrobky.“.

8. Za § 13b se vkládá nový § 13c, který zní:

„§ 13c

Je-li stavební výrobek s označením CE uváděn nebo dodáván na trh v České republice, musí být prohlášení o vlastnostech poskytované k tomuto výrobku a pokyny a bezpečnostní informace připojované k tomuto výrobku v českém jazyce.“.

9. V § 16 nadpis zní: „**Udělení akreditace**“.

10. V § 16 odstavce 1 až 3 znějí:

„(1) O udělení akreditace rozhoduje na žádost subjektu posuzování shody akreditační orgán. Udělení akreditace a existence oprávnění vystupovat jako akreditovaný subjekt posuzování shody v rozsahu udělené akreditace se dokládá osvědčením o akreditaci (dále jen „osvědčení“).

(2) Žádost musí, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat rozsah činností posuzování shody, pro které má být akreditace udělena (dále jen „rozsah akreditace“). Akreditační orgán si může vyžádat další informace nebo dokumenty, pokud jsou k posouzení požadovaného rozsahu akreditace nezbytné.

(3) Akreditační orgán udělí akreditaci subjektu posuzování shody, který prokáže, že splňuje požadavky pro provádění konkrétní činnosti posuzování shody, které stanoví harmonizované normy, případně jiné dokumenty platné pro oblast posuzování shody (dále jen „akreditační požadavky“). Při posuzování žádosti zohlední akreditační orgán i dřívější akreditace, které byly udělené témuž subjektu posuzování shody. Pokud subjekt posuzování shody akreditační požadavky nesplňuje, akreditační orgán rozhodnutím žádost o udělení akreditace zamítne. Pokud tak nelze učinit bezodkladně, je akreditační orgán povinen o žádosti rozhodnout nejpozději do 120 dnů od zahájení řízení. Ve zvlášť složitých případech lze tuto lhůtu prodloužit o dalších 90 dnů.“.

11. V § 16 odstavce 5 až 8 znějí:

„(5) Osvědčení obsahuje označení akreditačního orgánu a subjektu posuzování shody, vymezení rozsahu udělené akreditace, výčet harmonizovaných norm nebo jiných dokumentů, použitých při posuzování žádosti o akreditaci, a dobu platnosti akreditace.

Osvědčení musí dále obsahovat číslo osvědčení, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci a podpis oprávněné úřední osoby. Osvědčení lze na požádání vydat též v cizím jazyce. Oznámení o udělení akreditace se zveřejňuje ve Věstníku Úřadu. Akreditační orgán zveřejní informaci o udělení akreditace též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Akreditační orgán prověřuje následně u subjektu posuzování shody, na jeho náklady, plnění akreditačních požadavků. Pokud akreditační orgán zjistí, že subjekt posuzování shody nesplňuje akreditační požadavky, na jejichž základě mu byla udělena akreditace, rozhodne o pozastavení akreditace a stanoví lhůtu pro zjednání nápravy. Jestli subjekt posuzování shody ve stanovené lhůtě nezjedná nápravu, akreditační orgán rozhodne o omezení rozsahu akreditace nebo o jejím zrušení. Rozhodne-li akreditační orgán o omezení rozsahu akreditace, vydá subjektu posuzování shody tomu odpovídající osvědčení nahrazující dříve vydané osvědčení. Pro rozhodnutí o pozastavení nebo zrušení akreditace platí odstavec 5 věty čtvrtá a pátá obdobně.

(7) Akreditační orgán rozhodne na žádost subjektu posuzování shody o

- a) rozšíření rozsahu akreditace,
- b) omezení rozsahu akreditace,
- c) prodloužení platnosti udělené akreditace,
- d) sloučení platných osvědčení vydaných pro týž subjekt posuzování shody,
- e) pozastavení akreditace,
- f) zrušení akreditace, nebo
- g) zrušení rozhodnutí o pozastavení akreditace.

V řízeních o žádosti podle písmen a) až d) a g) se postupuje podle odstavců 1 až 5 obdobně; nová osvědčení nahrazují dříve vydaná osvědčení. Žádost podle písmene c) je třeba podat nejpozději 120 dnů před skončením platnosti udělené akreditace. V řízeních podle písmene d) využije akreditační orgán podkladů rozhodnutí z řízení o žádostech o udělení akreditace. Neurčí-li akreditační orgán, že účinky nového rozhodnutí, jímž vyhověl žádosti podle písmen a) až f), nastávají jindy, brání právní moc tohoto rozhodnutí účinkům dosavadních rozhodnutí. Na požádání subjektu posuzování shody zaznamenaná akreditační orgán jiné změny údajů ve spisu a vydá nové osvědčení.

(8) O odvolání proti rozhodnutí akreditačního orgánu o zamítnutí žádosti o udělení akreditace, o pozastavení akreditace, o zrušení akreditace, o zamítnutí žádosti o rozšíření rozsahu akreditace, o zamítnutí žá-

dosti o prodloužení platnosti udělené akreditace a o zamítnutí žádosti o zrušení rozhodnutí o pozastavení akreditace rozhoduje Ministerstvo. O odvolání proti ostatním rozhodnutím a usnesením akreditačního orgánu rozhoduje statutární orgán akreditačního orgánu. Odvolání nemá odkladný účinek.“.

12. V § 16 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Pokud akreditační orgán obdrží stížnost na činnost subjektu posuzování shody, kterému vydal osvědčení, je povinen ji prošetřit a do 60 dnů ode dne obdržení stížnosti stěžovateli podat zprávu o výsledku šetření. Byla-li stížnost shledána důvodnou, je akreditační orgán povinen bezodkladně učinit nezbytná opatření k nápravě podle odstavce 6. V tomto případě nahradí subjekt posuzování shody akreditačnímu orgánu skutečně vynaložené náklady spojené s prošetřením stížnosti.“.

13. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17

Veřejnoprávní smlouva o akreditaci

Akreditační orgán může se subjektem posuzování shody uzavřít veřejnoprávní smlouvu o udělení akreditace, o rozšíření rozsahu akreditace, o omezení rozsahu akreditace, o prodloužení platnosti udělené akreditace nebo o sloučení platných osvědčení vydaných pro týž subjekt posuzování shody. Veřejnoprávní smlouva nahrazuje postup při vyřizování žádosti podle § 16 odst. 1 nebo § 16 odst. 7 písm. a), b), c) nebo d). Pro veřejnoprávní smlouvy se § 16 odst. 1 věta druhá, § 16 odst. 3 věta druhá, § 16 odst. 4 věta první a § 16 odst. 5, 6 a 9 použije obdobně. Návrh na uzavření veřejnoprávní smlouvy o prodloužení platnosti udělené akreditace musí být subjektem podán nejpozději 120 dnů před skončením platnosti udělené akreditace.“.

14. V § 18 odst. 1 se za slova „stanovenými tímto zákonem“ vkládají slova „, zda jsou stavební výrobky s označením CE uváděny a dodávány na trh v souladu s přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky, zda hospodářské subjekty plní své povinnosti stanovené tímto zákonem a přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky,“.

15. V § 18 odst. 2 písm. a) se za slovo „zákona“ vkládají slova „nebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky“ a slova „popřípadě předpisy vydanými k jeho provedení“ se nahrazují slovy „předpisy vydanými k jeho provedení, nebo přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky“.

16. V § 18 odst. 2 písm. b) se za slova „plní požadavky tohoto zákona“ vkládají slova „nebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky“ a za slova „nesplňuje požadavky tohoto zákona“ se vkládají slova „nebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky“.

17. V § 18 odstavec 3 zní:

„(3) Orgán dozoru může, má-li důvodné pochybnosti, že stanovený výrobek nesplňuje technické požadavky stanovené v příslušném nařízení vlády podle § 12 odst. 1 písm. b), požadovat od autorizované osoby informace a dokumenty, týkající se posuzování shody tohoto výrobku, včetně certifikátu vydaného podle § 11a odst. 2 písm. c) bodu 1, technické dokumentace a protokolů o zkouškách. Kromě toho může dát orgán dozoru autorizované osobě podnět, aby přezkoumala certifikát vydaný podle § 11a odst. 2 písm. c) bodu 1. V případě, že se prokáže, že stanovený výrobek nesplňuje požadavky podle věty první, orgán dozoru oznámí tuto skutečnost příslušné autorizované osobě. Zároveň jí může uložit, aby odebrala certifikát vydaný podle § 11a odst. 2 písm. c) bodu 1.“.

18. V § 18 se doplňují odstavce 4 a 5, které včetně poznámky pod čarou č. 16 znějí:

„(4) Má-li orgán dozoru důvodné pochybnosti, že stavební výrobek s označením CE nesplňuje požadavky stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky, může požadovat od příslušného oznámeného subjektu informace a dokumenty, týkající se posouzení a ověření stálosti vlastností tohoto výrobku, včetně vydaného osvědčení, technické dokumentace a protokolů o zkouškách. Pokud orgán dozoru zjistí, že stavební výrobek s označením CE nesplňuje požadavky podle odstavce 1, informuje o tom oznámený subjekt, který se podílel na posouzení a ověření stálosti vlastností tohoto výrobku.

(5) Pokud se v přímo použitelném předpisu pro stavební výrobky mluví o příslušném vnitrostátním orgánu¹⁶⁾, je tímto orgánem v České republice orgán dozoru.

¹⁶⁾ Čl. 11 až 14 a čl. 43 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011.“.

19. V § 18a odst. 1 se za slovo „zákona“ vkládají slova „nebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky“.

20. V § 18a odst. 3 se za slovo „zákona“ vkládají

slova „nebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky“.

21. V § 18b se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Odstavce 1 až 6 se nepoužijí pro stavební výrobky s označením CE.“.

22. Za § 18b se vkládá nový § 18c, který včetně nadpisu zní:

„§ 18c

Poskytování informací o stavebních výrobcích s označením CE

(1) Pokud orgán dozoru zjistí, že stavební výrobek s označením CE nesplňuje požadavky stanovené přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky, anebo že tento výrobek představuje ohrožení oprávněného zájmu, a nesoulad může ohrozit také oprávněné zájmy subjektů v členských státech Evropské unie, informuje o tom Evropskou komisi a příslušné orgány členských států Evropské unie.

(2) Pokud orgán dozoru přijme vůči stavebnímu výrobku s označením CE opatření podle § 18 odst. 3 nebo 4, neprodleně o tom informuje Evropskou komisi a příslušné orgány členských států Evropské unie.

(3) Rozsah informací poskytovaných podle odstavců 1 a 2 stanoví přímo použitelný předpis pro stavební výrobky.

(4) Obdrží-li orgán dozoru od Evropské komise nebo příslušného orgánu členského státu Evropské unie oznámení o přijetí opatření vůči stavebnímu výrobku s označením CE, předá toto oznámení neprodleně Ministerstvu. Společně s tímto oznámením poskytne orgán dozoru Ministerstvu všechny informace o nesouladu tohoto výrobku s požadavky, stanovenými přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky, jež má k dispozici, a informuje ho o všech opatřeních, která v souvislosti s tímto výrobkem již přijal. Ministerstvo poskytne tyto informace společně s případnými námitkami vůči opatřením, která byla přijata příslušnými orgány jiných členských států Evropské unie, neprodleně Evropské komisi a příslušným orgánům členských států Evropské unie.“.

23. V § 19 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) zneužije označení CE nebo jiné stanovené označení, certifikát anebo jiný dokument podle tohoto zákona anebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky, nebo certifikát anebo jiný dokument podle tohoto zákona anebo přímo použí-

telného předpisu pro stavební výrobky padělá nebo pozmění,“.

24. V § 19a odst. 1 písmeno a) zní:

„a) zneužije označení CE nebo jiné stanovené označení, certifikát anebo jiný dokument podle tohoto zákona anebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky, nebo certifikát anebo jiný dokument podle tohoto zákona anebo přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky padělá nebo pozmění,“.

25. V § 19a odst. 1 písm. d) se slovo „nebo“ zrušuje.

26. V § 19a odst. 1 písmeno e) zní:

„e) v rozporu s § 16 odst. 1 vystupuje jako akreditovaný subjekt posuzování shody bez udělené akreditace nebo mimo rozsah udělené akreditace,“.

27. V § 19a odst. 1 se doplňují písmena f) a g), která znějí:

„f) nesplní některé z ochranných opatření vydaných podle § 18a odst. 1, 3 nebo 4, nebo

g) nesplní některou z povinností uložených orgánem dozoru podle § 18 odst. 2 písm. c) nebo d).“.

28. V § 19a odst. 3 se na konci písmene a) doplňuje slovo „nebo“.

29. V § 19a odst. 3 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a písmena c) a d) se zrušují.

30. V § 19a se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako

a) výrobce, dovozce nebo zplnomocněný zástupce podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky nesplní některou z povinností podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky, nebo

b) distributor podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky nesplní některou z povinností podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky.

(6) Právnícká osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 11b odst. 1 provede činnosti oznámeného subjektu bez oprávnění,

b) jako oznámený subjekt nesplní některou z informačních povinností oznámeného subjektu podle

přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky,

- c) jako oznámený subjekt v rozporu s přímo použitelným předpisem pro stavební výrobky vydá osvědčení bez splnění podmínek podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky, nebo
- d) nesplní povinnost omezit, pozastavit platnost nebo odejmout osvědčení podle přímo použitelného předpisu pro stavební výrobky.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 7.

31. V § 19a odst. 7 písm. a) se za slova „o správním deliktu podle“ vkládají slova „odstavce 1 písm. f) nebo g) nebo“.

32. V § 19a odst. 7 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nebo odstavce 6 písm. a)“.

33. V § 19a odst. 7 písm. c) se slova „nebo odstavce 2“ nahrazují slovy „ , odstavce 2 nebo odstavce 6 písm. b), c) nebo d)“.

34. V § 19a odst. 7 se na konci textu písmene d) doplňují slova „nebo 5“.

35. V § 19b odstavec 4 zní:

„(4) Správní delikty podle § 19 odst. 1 písm. b) a c), § 19a odst. 1 písm. b) až e) a § 19a odst. 2 a 6 v prvním stupni projednává Úřad. Správní delikty podle § 19 odst. 1 písm. a), § 19a odst. 1 písm. a), f) a g) a § 19a odst. 3, 4 a 5 projednává orgán dozoru.“.

36. V § 20 se věta první včetně poznámky pod čarou č. 7 zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení o autorizaci k činnostem při posuzování shody stavebních výrobků podle nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pra-

vomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ke dni 1. července 2013 zastavují.

2. Rozhodnutí o autorizaci k činnostem při posuzování shody stavebních výrobků podle nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, vydaná podle dosavadních právních předpisů, pozbývají platnosti dnem 1. července 2013.

3. Řízení o vydání osvědčení o akreditaci, zahájená podle zákona č. 22/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadní právní úpravy.

4. Osvědčení o akreditaci, vydaná podle zákona č. 22/1997 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za osvědčení o akreditaci podle zákona č. 22/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Zrušuje se:

1. Nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.
2. Nařízení vlády č. 128/2004 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE, ve znění nařízení vlády č. 251/2003 Sb.

Čl. IV

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení

- a) čl. I bodů 7, 8, 14 až 16 a 18 až 35 a čl. III, které nabývají účinnosti dnem 1. července 2013,
- b) čl. I bodu 13, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

101**ZÁKON**

ze dne 21. března 2013,

kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,

**o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu),
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I**Změna zákona o silničním provozu**

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 297/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 197/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb. a zákona č. 396/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 87 odst. 3 se slovo „60,“ zrušuje.

2. V § 87a odstavec 3 zní:

„(3) Dopravně psychologickému vyšetření je povinna se podrobit osoba, která žádá o vrácení řídičského oprávnění, které pozbyla v důsledku

- a) dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů,
- b) soudem uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel,
- c) správním orgánem uložené sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, byla-li tato sankce uložena na dobu nejméně 6 měsíců, nebo

- d) podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání, v průběhu jehož zkušební doby se zavázala zdržet se řízení motorových vozidel.“.

3. V § 87a odstavec 7 zní:

„(7) Náklady na dopravně psychologické vyšetření osob uvedených v odstavci 1 hradí u osob v pracovněprávním vztahu zaměstnavatel. U osob uvedených v odstavci 1, které nejsou v pracovněprávním vztahu, a u osob uvedených v odstavci 3 hradí náklady na dopravně psychologické vyšetření tyto osoby.“.

4. V § 102 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Žadatel musí prokázat zdravotní způsobilost, pokud žádá vrácení řídičského oprávnění, které pozbyl v důsledku

- a) soudem uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel,
- b) správním orgánem uložené sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, byla-li tato sankce uložena na dobu nejméně 6 měsíců, nebo
- c) podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání, v průběhu jehož zkušební doby se zavázal zdržet se řízení motorových vozidel.“.

5. V § 137 odst. 3 se slova „§ 88 odst. 7“ nahrazují slovy „§ 88 odst. 6“.

Čl. II**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

102**ZÁKON**

ze dne 21. března 2013,

**kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě,
ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o silniční dopravě****Čl. I**

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb., zákona č. 304/1997 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 150/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 577/2002 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 194/2010 Sb. a zákona č. 119/2012 Sb., se mění takto:

1. V poznámce pod čarou č. 13 se pod čarou doplňují věty „Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004. Směrnice 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě.“.

2. V § 2 odstavce 9 až 11 včetně poznámky pod čarou č. 27 znějí:

„(9) Taxislužba je osobní doprava pro cizí potřeby, kterou se zajišťuje přeprava osob včetně jejich zavazadel vozidly určenými k přepravě nejvýše 9 osob včetně řidiče a která není linkovou osobní dopravou, mezinárodní kyvadlovou dopravou nebo příležitostnou osobní silniční dopravou.

(10) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava pro cizí potřeby, která není linkovou osobní dopravou nebo mezinárodní kyvadlovou dopravou a kterou se na základě předchozí objednávky

zajišťuje přeprava osob včetně jejich zavazadel vozidly určenými k přepravě

- a) nejvýše 9 osob včetně řidiče, jedná-li se o mezinárodní dopravu, nebo
- b) více než 9 osob včetně řidiče.

(11) Určeným terminálem je terminál podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁷⁾, který se nachází na území statutárního města, a na kterém je povolena zastávka pro výstup nebo nástup cestujících alespoň na jedné mezinárodní lince. Ministerstvo dopravy uveřejní seznam určených terminálů způsobem umožňujícím dálkový přístup.

²⁷⁾ Čl. 3 písm. m) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011.“.

3. V § 3 odst. 1 se písmena c) a d) včetně poznámek pod čarou č. 4b a 4c zrušují.

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno c).

4. V § 3 odst. 2 se slova „vozidly určenými k přepravě osob, s výjimkou osobních vozidel používaných pro vlastní potřebu, a tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidlem nebo jízdní soupravou o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí,“ nahrazují slovy „velkými vozidly“.

5. V § 9 odst. 2 písm. b) se slova „a) nebo b)“ nahrazují slovy „b) nebo d)“.

6. V § 9 odstavce 3 zní:

„(3) Za spolehlivého se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten,

- a) komu byla v posledních 5 letech dvakrát nebo vícekrát uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt spáchaný při výkonu práce řidiče taxislužby spočívající v

- 1. poškození cestujícího na ceně jízdného nebo porušení cenových předpisů,

2. nepořízení záznamu o přepravě, nebo
 3. nevydání dokladu o zaplacení jízdného cestujícím,
- b) komu byla v posledních 3 letech uložena sankce za přestupek spočívající v
1. řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem,
 2. řízení vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost přivozením požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, nebo
 3. odmítnutí podrobit se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou,
- c) komu byla v posledních 12 měsících za neumožnění kontroly nebo státního odborného dozoru v taxislužbě v souvislosti s výkonem práce řidiče taxislužby uložena sankce za přestupek nebo jiný správní delikt nebo pořádková pokuta,
- d) kdo byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin vraždy, těžkého ublížení na zdraví, ublížení na zdraví, rvačky, zbavení osobní svobody, omezování osobní svobody, loupeže, braní rukojmí, vydírání, znásilnění, sexuálního nátlaku, krádeže nebo podvodu, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen, nebo
- e) komu byla uložena sankce nebo trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, a to po dobu výkonu tohoto trestu.“
7. V § 9 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Za účelem posouzení spolehlivosti si dopravní úřad vyžádá podle zákona upravujícího Rejstřík trestů^{5c)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Orgán, který uložil sankci za správní delikt nebo pořádkovou pokutu podle odstavce 3 písm. a) nebo c) anebo trest nebo sankci zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu práce řidiče taxislužby, zašle opis pravomocného rozhodnutí dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu má pachatel trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt.“

8. Za § 9a se vkládá nový § 9b, který včetně nadpisu zní:

„§ 9b

Zvláštní povinnosti podnikatele v silniční dopravě provozované velkými vozidly

(1) Pokud podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly zabezpečuje konkrétní přepravu osob, zvířat nebo věcí tím, že sám řídí velké vozidlo nebo v souvislosti s řízením provádí nakládku a vykládku zvířat nebo věcí, dohled při nástupu a výstupu cestujících nebo nakládku a vykládku zvířat nebo věcí, údržbu a kontrolu velkého vozidla nebo provádí administrativní činnosti přímo spojené s konkrétní přepravou, nesmí doba výkonu těchto činností přesáhnout 48 hodin za týden. Doba výkonu těchto činností lze prodloužit až na 60 hodin za týden, pokud za 26 týdnů po sobě jdoucích tato doba v průměru nepřesáhne 48 hodin za týden. Týdnem se rozumí období od 00.00 hodin v pondělí do 24.00 hodin v neděli.

(2) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly je povinen po 6 hodinách přerušit výkon činností podle odstavce 1 přestávkou v trvání nejméně 30 minut. Přesáhne-li doba výkonu těchto činností 9 hodin po sobě jdoucích, musí přestávka trvat nejméně 45 minut. Přestávku lze rozdělit do několika částí v trvání nejméně 15 minut. Doba přestávky se nezapočítává do doby výkonu činností podle odstavce 1.

(3) Jsou-li činnosti podle odstavce 1 vykonávány v době od 00.00 hodin do 04.00 hodin, nesmí doba výkonu těchto činností během 24 hodin po sobě jdoucích přesáhnout 10 hodin.

(4) Podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly vede záznamy o době výkonu činností podle odstavce 1 a trvání přestávek a tyto záznamy uchovává po dobu nejméně 2 let od ukončení činností podle odstavce 1. Úprava doby řízení, přestávek v řízení a doby odpočinku řidičů není tímto paragrafem dotčena. Způsob vedení záznamu a jeho náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.“

9. V § 11 se odstavec 4 zrušuje.

10. V § 13 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) podmínky, za kterých může provoz linky zčásti zabezpečovat jiný dopravce, pokud je linka provozována na základě smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících^{6e)}, která tuto možnost obsahuje, a dopravce tuto smlouvu dopravnímu úřadu v řízení o udělení licence předloží.“

11. V § 17 odst. 3 se slova „v Obchodním věst-

níku“ nahrazují slovy „způsobem umožňujícím dálkový přístup“.

12. V § 17 odst. 4 se slovo „neplánované“ zrušuje.

13. V § 17 odst. 6 se slova „obsah, vyhlašování a vyvěšování“ nahrazují slovy „předkládání ke schválení a uveřejňování a obsah“.

14. V § 18a odst. 3 se slova „1 000 Kč“ nahrazují slovy „1 500 Kč“.

15. § 21 až 21b včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 6a znějí:

„§ 21

Podmínky provozování taxislužby

(1) Dopravce smí provozovat taxislužbu pouze vozidlem, které

- a) je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby (dále jen „vozidlo taxislužby“), nebo
- b) poskytla přepravovaná osoba pro účely své přepravy (dále jen „vozidlo cestujícího“).

(2) Dopravce při provozování taxislužby nesmí použít vozidlo taxislužby, které pro něj není zapsáno v evidenci vozidel taxislužby. Dopravce je povinen zajistit, aby vozidlem taxislužby, které je pro něj zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, neprovozovala taxislužbu jiná osoba.

(3) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících,

- a) práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která
 1. je v základním pracovněprávním vztahu s dopravcem, není-li touto osobou dopravce nebo spolupracující manžel nebo registrovaný partner, a
 2. je držitelem oprávnění řidiče taxislužby,
- b) vozidlo taxislužby bylo vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby,
- c) vozidlo taxislužby bylo viditelně a čitelně označeno
 1. střešní svítilnou žluté barvy s nápisem TAXI na její přední a zadní straně a
 2. jménem a příjmením, popřípadě obchodní firmou nebo názvem dopravce umístěným na vozidle tak, aby měl cestující možnost seznámit se s tímto údajem před jednáním o přepravě s řidičem taxislužby,

d) vozidlo taxislužby bylo vybaveno

1. měřicí sestavou taxametru splňující požadavky zvláštního právního předpisu^{6a)}, jejíž součástí je taxametr, měřicí převodník ujeté vzdálenosti, paměťová jednotka a tiskárna (dále jen „taxametr“),

2. knihou taxametrů a

3. záznamy o přepravě podle písmene h) z právě probíhajícího dne nebo záznamem o přepravě z poslední poskytnuté přepravy, pokud v právě probíhajícím dni nebyla vozidlem taxislužby žádná přeprava uskutečněna,

e) v taxametru byly nastaveny údaje a hodnoty odpovídající skutečnosti,

f) zobrazované údaje z taxametrů byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby,

g) řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy,

h) řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxametrů záznam o přepravě a

i) řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o zaplacení jízdného pořízení jako výstup z tiskárny taxametrů, pokud o něj cestující požádá.

(4) Dopravce je povinen zajistit, aby v den, kdy je vozidlem taxislužby poskytována přeprava na základě předchozí písemné smlouvy, bylo toto vozidlo vybaveno všemi smlouvami, na jejichž základě je přeprava v právě probíhajícím dni prováděna, nebo jejich kopiemi. Smlouva musí obsahovat údaje o přepravovaných osobách, datu a trase přepravy a ceně za přepravu nebo způsob jejího určení a nesmí být uzavřena ve vozidle taxislužby nebo na jiném místě bezprostředně před zahájením přepravy. Při poskytování přepravy vozidlem taxislužby na základě předchozí písemné smlouvy se nepoužije odstavec 3 písm. c) a f); pokud vozidlo taxislužby není v souladu s § 21a odst. 2 písm. b) vybaveno taxametrem, nepoužije se dále odstavec 3 písm. d), e) a g) až i).

(5) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, nesmí stejným vozidlem souběžně nabízet nebo poskytovat přepravu na základě předchozí písemné smlouvy podle odstavce 4 a přepravu bez této smlouvy.

(6) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je dále povinen

- a) vést záznamy o provozu vozidla taxislužby a tyto záznamy spolu se záznamy o přepravě podle od-

stavce 3 písm. h) a smlouvami podle odstavce 4 uchovávat nejméně po dobu 1 roku od ukončení přepravy, k níž se vztahují, a

- b) zajistit, aby v době, kdy je s vozidlem taxislužby poskytována přeprava na základě předchozí písemné smlouvy podle odstavce 4, včetně činností s tím souvisejících, nebo je vozidlo taxislužby použito k jinému účelu než k provozování taxislužby, nebylo označeno svítilnou podle odstavce 3 písm. c) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením.

(7) Dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem cestujícího, je povinen zajistit, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která

- a) je v základním pracovněprávním vztahu s dopravcem, není-li touto osobou dopravce nebo spolupracující manžel nebo registrovaný partner, a
- b) je držitelem oprávnění řidiče taxislužby.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob vedení a náležitosti záznamu o provozu vozidla taxislužby, náležitosti záznamu o přepravě, technické požadavky na paměťovou jednotku taxamtru, náležitosti knihy taxamtru, náležitosti dokladu o zaplacení jízdného a způsob řádné obsluhy taxamtru.

§ 21a

Evidence vozidel taxislužby

(1) Dopravní úřad zapíše vozidlo do evidence vozidel taxislužby na základě žádosti dopravce, pokud

- a) jde o vozidlo kategorie L nebo M1¹⁴⁾,
- b) dopravce je zapsán jako vlastník nebo provozovatel vozidla v registru vozidel podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích¹⁴⁾,
- c) vozidlo není evidováno jako vozidlo taxislužby pro jiného dopravce a
- d) vozidlo nebylo v posledním roce vyřazeno z evidence vozidel taxislužby z důvodu uvedeného v odstavci 5 písm. d).

(2) V žádosti podle odstavce 1 dopravce uvede

- a) státní poznávací značku, tovární značku a obchodní označení vozidla a
- b) typ a výrobní číslo taxamtru a výrobní číslo paměťové jednotky taxamtru, který bude ve vozidle při provozování taxislužby užíván, případně uvede, že vozidlo taxislužby nebude vybaveno taxamtrům a tímto vozidlem bude poskytovat

přepravu výhradně na základě předchozí písemné smlouvy podle § 21 odst. 4.

(3) Při zápisu vozidla do evidence vozidel taxislužby vydá dopravní úřad žadateli výpis z této evidence. Výpis opatří jménem, příjmením a podpisem oprávněné úřední osoby, která výpis vyhotovila, a otiskem úředního razítka s malým státním znakem České republiky.

(4) Dopravce je povinen oznámit dopravnímu úřadu změnu údajů uvedených v odstavci 2 písm. b) nejpozději do 7 dnů od dne vzniku této změny.

(5) Dopravní úřad vyřadí vozidlo z evidence vozidel taxislužby, pokud

- a) vozidlo nesplňuje podmínky podle odstavce 1 písm. a) až c),
- b) dopravce pozbude oprávnění k provozování silniční motorové dopravy osobní malými vozidly,
- c) o to dopravce požádá, nebo
- d) dopravci byla pravomocně uložena sankce za správní delikt uvedený v § 35 odst. 2 písm. l), kterého se ve vztahu k tomuto vozidlu dopustil.

§ 21b

Zmocnění obce

(1) Obec je oprávněna obecně závaznou vyhláškou stanovit řidiči taxislužby jako podmínku pro zahájení nebo nabízení přepravy na území obce povinnost prokázat zkouškou znalosti místopisu, obsluhy taxamtru nebo právních předpisů upravujících provozování taxislužby a ochranu spotřebitele a mít při provozování taxislužby na území obce u sebe osvědčení o složení zkoušky a stanovit způsob provádění zkoušky, dobu platnosti a vzor osvědčení o složení zkoušky. Osvědčení o složení zkoušky je veřejnou listinou.

(2) Obec je oprávněna stanovit obecně závaznou vyhláškou pro stanoviště vozidel taxislužby zřízených obcí podmínky užívání stanoviště a provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pravidla provozu na stanovišti.

^{6a)} Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

16. Poznámky pod čarou č. 6b až 6d se zrušují.

17. Za § 21b se vkládají nové § 21c až 21e, které včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 28 znějí:

„§ 21c

Oprávnění řidiče taxislužby

(1) Práci řidiče taxislužby je oprávněna vykonávat pouze osoba, která je držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Oprávnění řidiče taxislužby uděluje na žádost dopravní úřad příslušný podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu žadatele, pokud je žadatel starší 21 let a spolehlivý podle § 9 odst. 3. K žádosti žadatel přiloží fotografii, která svým provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech.

(2) Oprávnění řidiče taxislužby se uděluje na dobu 5 let. Pokud dopravní úřad vyhoví žádosti, vydá místo písemného vyhotovení rozhodnutí průkaz řidiče taxislužby. Průkaz řidiče taxislužby je veřejnou listinou. Vzor průkazu řidiče taxislužby stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Dopravní úřad oprávnění řidiče taxislužby odejme, pokud řidič taxislužby přestane být spolehlivým podle § 9 odst. 3. Vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby je prvním úkonem v řízení.

(4) Ztrátu, zničení, odcizení nebo poškození průkazu řidiče taxislužby je jeho držitel povinen neprodleně oznámit dopravnímu úřadu; v případě poškození průkazu řidiče taxislužby je povinen spolu s tímto oznámením poškozený průkaz odevzdat. Dopravní úřad na základě žádosti vydá nový průkaz řidiče taxislužby náhradou za ztracený, zničený, odcizený nebo poškozený; to neplatí, pokud rozhodne o odnětí oprávnění řidiče taxislužby podle odstavce 3. K žádosti žadatel přiloží fotografii, která svým provedením odpovídá požadavkům zákona o občanských průkazech.

(5) Průkaz řidiče taxislužby pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou bylo řidiči taxislužby uděleno oprávnění řidiče taxislužby,
- b) dnem nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby,
- c) dnem, kdy řidič taxislužby nahlásil dopravnímu úřadu jeho ztrátu, zničení, odcizení nebo poškození.

(6) Řidič taxislužby je povinen odevzdat průkaz řidiče taxislužby dopravnímu úřadu do 7 dnů ode dne pozbytí platnosti podle odstavce 5 písm. a) nebo b).

(7) Osoba pověřená výkonem státního odborného

dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie je oprávněn zadržet průkaz řidiče taxislužby, pokud má důvodné pochybnosti o tom, zda je řidič taxislužby spolehlivý podle § 9 odst. 3, nebo pokud je průkaz neplatný. O zadržení průkazu řidiče taxislužby vystaví osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru, příslušník Policie České republiky nebo strážník obecní policie potvrzení ve 3 vyhotoveních, z nichž 1 předá řidiči taxislužby a 1 bez zbytečného odkladu doručí příslušnému dopravnímu úřadu spolu se zadrženým průkazem. Pokud dopravní úřad do 10 pracovních dnů ode dne doručení potvrzení se zadrženým průkazem nevydá rozhodnutí o odnětí oprávnění řidiče taxislužby, vrátí zadržený průkaz řidiči taxislužby; to neplatí, pokud byl zadržen neplatný průkaz řidiče taxislužby.

§ 21d

Zvláštní povinnosti řidiče taxislužby

(1) Řidič je k výkonu práce řidiče taxislužby povinen užít

- a) vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby pro něj, pokud je sám dopravcem, nebo pro dopravce, k němuž má vztah podle § 21 odst. 3 písm. a) bodu 1, nebo
- b) vozidlo cestujícího.

(2) Při poskytování přepravy vozidlem cestujícího je řidič taxislužby povinen mít u sebe průkaz řidiče taxislužby.

(3) Při nabízení a poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlem taxislužby je řidič taxislužby povinen mít ve vozidle umístěn průkaz řidiče taxislužby tak, aby byl z místa cestujícího viditelný a čitelný.

(4) Při výkonu práce řidiče taxislužby je řidič vozidla taxislužby, které je vybaveno taxametrem, povinen

- a) řádně obsluhovat taxametr a zajistit zaznamenání skutečného průběhu přepravy,
- b) ihned po ukončení přepravy pořídit jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě obsahující předepsané náležitosti a
- c) vydat cestujícímu doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru obsahující předepsané náležitosti, pokud o doklad cestující požádá.

(5) Řidič vozidla taxislužby nesmí užít vozidlo

taxislužby k nabízení nebo poskytování přepravy podle § 21 odst. 4, včetně činností s tím souvisejících, nebo k jinému účelu než k provozování taxislužby, je-li toto vozidlo označeno svítlnou podle § 21 odst. 3 písm. c) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením.

(6) Řidič vozidla taxislužby nesmí při výkonu práce řidiče taxislužby užít vozidlo taxislužby, které v souladu s § 21a odst. 2 písm. b) není vybaveno taxametrem, k jinému účelu než k poskytování přepravy podle § 21 odst. 4.

§ 21e

Příležitostná osobní silniční doprava

(1) Dopravce provozující příležitostnou osobní silniční dopravu je povinen objednávkou přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávky a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, a aby ji řidič na požádání předložil kontrolnímu orgánu. Náležitosti záznamu objednávky stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Dopravce provozující mezinárodní příležitostnou osobní silniční dopravu je dále povinen zajistit, aby ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, byl umístěn vyplněný jízdní list podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁸⁾ nebo podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Formulář jízdního listu vydá dopravci provozujícímu příležitostnou osobní silniční dopravu na jeho žádost Ministerstvo dopravy nebo osoba Ministerstvem dopravy pověřená.

²⁸⁾ Čl. 2 odst. 4 a čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/2009.“.

18. V § 34 odst. 3 větě čtvrté se za slovo „odesílatel“ vkládají slova „ , příjemci, provozovatelé terminálů“ a za slovo „zákonem“ se vkládají slova „a přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 29 zní:

²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011.“.

19. V § 34b odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „a o řidičích taxislužby a evidenci vozidel taxislužby“.

20. V § 34b odst. 4 se věta poslední zrušuje.

21. V § 34b se za odstavce 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u řidičů taxislužby uvádí

- a) jméno nebo jména, příjmení, rodné příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, datum a místo narození, adresa místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu a státní příslušnost,
- b) identifikační údaje o oprávnění a průkazu řidiče taxislužby,
- c) údaje o trvání a ztrátě spolehlivosti řidiče taxislužby a
- d) identifikační údaje rozhodnutí, kterým byla řidiči taxislužby uložena sankce za přešůpek nebo jiný správní delikt nebo pořádková pokuta, v jejichž důsledku přestal být řidič taxislužby považován za spolehlivého podle § 9 odst. 3, a dále druh a výše sankce a právní kvalifikace přestupku nebo jiného správního deliktu.

(6) V Rejstříku podnikatelů v silniční dopravě se u vozidel taxislužby uvádí

- a) údaje o dopravci, pro kterého je vozidlo taxislužby evidováno, v rozsahu podle odstavce 2 písm. a) a b),
- b) státní poznávací značka, tovární značka, obchodní označení a kategorie vozidla,
- c) typ a výrobní číslo taxametru a výrobní číslo paměťové jednotky taxametru, popřípadě údaj o tom, že vozidlo není vybaveno taxametrem, a
- d) datum, k němuž bylo vozidlo zařazeno do evidence vozidel taxislužby nebo z této evidence vyřazeno a důvod vyřazení.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8.

22. V § 34c odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ , rodné příjmení“.

23. V § 34c odst. 7 písmena f) a g) znějí:

- „f) doba a rozsah pozastavení nebo doba přerušování provozování živnosti,
- g) datum a rozsah změny nebo datum zániku živnostenského oprávnění a“.

24. V § 34c se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Pro výkon působnosti podle tohoto zákona Ministerstvo dopravy poskytuje dopravním úřadům

- a) z centrálního registru silničních vozidel údaje o
 - 1. státní poznávací značce vozidla,
 - 2. tovární značce a obchodním označení vozidla,
 - 3. kategorii vozidla,
 - 4. největší povolené hmotnosti vozidla,
 - 5. počtu míst určených k přepravě osob,
 - 6. datu první registrace vozidla,
 - 7. barvě vozidla,
 - 8. vlastníku vozidla a
 - 9. provozovateli vozidla a
- b) z centrálního registru řidičů údaje o přestupcích řidiče vymezených v § 9 odst. 3 písm. b).“.

25. V § 34d se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje slovem „ , a“ a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) řidičům taxislužby, kteří mají v jeho územním obvodu trvalý, dlouhodobý, přechodný nebo jiný povolený pobyt.“.

26. Za § 34d se vkládají nové § 34e a 34f, které včetně nadpisu znějí:

„§ 34e

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21c odst. 1 vykonává práci řidiče taxislužby bez oprávnění řidiče taxislužby.

(2) Řidič taxislužby se dopustí přestupku tím, že

- a) uzavře smlouvu v rozporu s § 21 odst. 4,
- b) v rozporu s § 21c odst. 6 neodevzdá průkaz řidiče taxislužby dopravnímu úřadu do 7 dnů ode dne pozbytí jeho platnosti,
- c) vykonává práci řidiče taxislužby vozidlem, které nesplňuje požadavky § 21d odst. 1,
- d) v rozporu s § 21d odst. 2 při poskytování přepravy vozidlem cestujících u sebe nemá průkaz řidiče taxislužby,
- e) při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlem taxislužby nemá ve vozidle umístěn průkaz řidiče taxislužby způsobem stanoveným v § 21d odst. 3,
- f) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. a) neobsluhuje řádně taxametr nebo nezajistí zaznamenání skutečného průběhu přepravy,
- g) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. b) nepořídí ihned

po ukončení přepravy jako výstup z tiskárny taxamtru záznam o přepravě obsahující předepsané náležitosti,

- h) v rozporu s § 21d odst. 4 písm. c) nevydá na požádání cestujícímu doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxamtru obsahující předepsané náležitosti,
- i) v dokladu o zaplacení jízdného vydaném podle § 21d odst. 4 písm. c) uvede nepravdivé údaje,
- j) v rozporu s § 21d odst. 5 užije vozidlo taxislužby označené svítlou podle § 21 odst. 3 písm. c) bodu 1, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením k nabízení nebo poskytování přepravy podle § 21 odst. 4, včetně činností s tím souvisejících, nebo k jinému účelu než k provozování taxislužby, nebo
- k) v rozporu s § 21d odst. 6 užije vozidlo taxislužby, které není vybaveno taxametrem, k jinému účelu než k poskytování přepravy podle § 21 odst. 4.

(3) Za přestupek podle odstavce 2 písm. b), d) a e) lze uložit pokutu do 10 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 a podle odstavce 2 písm. a), c) a f) až k) pokutu do 50 000 Kč; zákaz činnosti od 6 měsíců do 2 let lze uložit za přestupek podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. a), c) a f) až k).

§ 34f

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

- a) nevydá cestujícímu přepravní doklad, pokud jej k přepravě neopravňuje jiný doklad,
- b) nabízí přímo nebo nepřímou diskriminační smluvní podmínky a tarify,
- c) neposkytne cestujícím přiměřenou pomoc s ohledem na jejich okamžité praktické potřeby po dopravní nehodě,
- d) v případě zrušení nebo zpoždění spoje nenabídne cestujícímu volbu mezi pokračováním v jízdě nejbližším možným spojením za podmínek srovnatelných s původní přepravní smlouvou a náhradou jízdného, nebo zvolený postup nezajistí,
- e) nezajistí pokračování přepravy nebo přepravu do vhodného čekacího místa nebo terminálu, pokud se vozidlo stane během přepravy provozu neschopným,

- f) nenabídne cestujícím bezplatnou pomoc v případě zrušení nebo zpoždění odjezdu z terminálu,
- g) nepostupuje při vyřizování stížnosti cestujícího stanoveným způsobem a ve stanovené lhůtě,
- h) nezajistí odbornou přípravu řidičů a dalších osob, které přicházejí do přímého styku s cestujícími a řeší problémy související s přepravou,
- i) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem ve stanovené formě a rozsahu,
- j) odmítne rezervovat nebo vydat přepravní doklad nebo odmítne nástup do vozidla osobě s omezenou schopností pohybu a orientace nebo požaduje úhradu dodatečných nákladů,
- k) neinformuje osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o přijatelné alternativní dopravě, pokud jí odmítl rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo nástup do vozidla,
- l) v případě odepření nástupu do vozidla nenabídne osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, případně jejímu doprovodu, volbu mezi náhradou jízdného, bezplatnou zpáteční přepravou do místa odjezdu a dopravou do místa určení, nebo zvolený postup nezajistí,
- m) neposkytne ve vozidle nebo na určeném terminálu bezplatnou pomoc osobám s omezenou schopností pohybu a orientace, nebo
- n) neumožní osobě s omezenou schopností pohybu a orientace mít doprovod dle vlastní volby k odstranění důvodů pro odmítnutí rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo odepření nástupu do vozidla.

(2) Dopravní úřad příslušný podle sídla provozovatele terminálu při porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ uloží pokutu až do výše 100 000 Kč provozovateli terminálu, který

- a) nezajistí odbornou přípravu řidičů a dalších osob, které přicházejí do přímého styku s cestujícími a řeší problémy související s přepravou,
- b) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem a ve stanovené formě a rozsahu,
- c) neurčí nebo neoznačí místo v rámci určeného terminálu nebo mimo něj, kde mohou osoby s omezenou schopností pohybu a orientace oznámit příjezd a vyžádat si pomoc, nebo
- d) neposkytne ve vozidle nebo na určeném terminálu

bezplatnou pomoc osobám s omezenou schopností pohybu a orientace.

(3) Obecní živnostenský úřad při porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího práva cestujících v autobusové a autokarové dopravě²⁹⁾ uloží pokutu až do výše 100 000 Kč provozovateli cestovní kanceláře nebo cestovní agentury, který

- a) neposkytne nebo nezpřístupní cestujícím údaje stanoveným způsobem a ve stanovené formě a rozsahu,
- b) odmítne rezervovat nebo vydat přepravní doklad nebo odmítne nástup do vozidla osobě s omezenou schopností pohybu a orientace nebo požaduje úhradu dodatečných nákladů,
- c) neinformuje osobu s omezenou schopností pohybu a orientace o přijatelné alternativní dopravě, pokud jí odmítl rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo nástup do vozidla,
- d) v případě odepření nástupu do vozidla nenabídne osobě s omezenou schopností pohybu a orientace, případně jejímu doprovodu, volbu mezi náhradou jízdného, bezplatnou zpáteční přepravou do místa odjezdu a dopravou do místa určení, nebo zvolený postup nezajistí, nebo
- e) neumožní osobě s omezenou schopností pohybu a orientace mít doprovod dle vlastní volby k odstranění důvodů pro odmítnutí rezervování nebo vydání přepravního dokladu nebo odepření nástupu do vozidla.“

27. V § 35 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) v rozporu s § 21 odst. 6 písm. a) nevede záznamy o provozu vozidla taxislužby nebo tyto záznamy spolu se záznamy o přepravě a smlouvami neuchovává po dobu nejméně 1 roku od ukončení přepravy,“.

28. V § 35 odst. 1 písm. j) se slova „písm. e)“ nahrazují slovy „písm. c)“.

29. V § 35 odst. 1 se na konci písmene j) slovo „nebo“ zrušuje.

30. V § 35 odst. 1 písm. k) se slova „§ 33a odst. 5 nebo s § 33e odst. 3 nebo 5“ nahrazují slovy „§ 33a odst. 4 nebo 5, § 33b odst. 6, § 33d odst. 5 nebo s § 33e odst. 3“.

31. V § 35 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena l) až n), která znějí:

„l) v rozporu s § 21a odst. 4 neoznámí změnu údajů o taxamtru, paměťové jednotce taxamtru nebo

- o tom, že vozidlo nebude vybaveno taxametrem podle § 21a odst. 2 písm. b),
- m) jako podnikatel v silniční dopravě provozované velkými vozidly
1. překročí nejdelší stanovenou dobu výkonu činnosti podle § 9b odst. 1 nebo 3,
 2. nedodrží povinnost přerušit výkon činnosti přestávkou podle § 9b odst. 2, nebo
 3. v rozporu s § 9b odst. 4 po stanovenou dobu neuchovává záznamy o době výkonu činnosti nebo trvání přestávek, nebo
- n) v rozporu s § 21e odst. 2 nezajistí, aby ve vozidle byl umístěn vyplněný jízdní list.“.

32. V § 35 odst. 2 se na konci písmene g) slovo „nebo“ zrušuje.

33. V § 35 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i) až y), která znějí:

- „i) v rozporu s § 21 odst. 2 provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, které pro něj není zapsáno v evidenci vozidel taxislužby,
- j) při provozování taxislužby vozidlem taxislužby nezajistí, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky podle § 21 odst. 3 písm. a),
- k) při provozování taxislužby vozidlem cestujícího nezajistí, aby práci řidiče taxislužby vykonávala osoba, která splňuje podmínky podle § 21 odst. 7,
- l) v rozporu s § 21 odst. 2 nezajistí, aby vozidlem taxislužby, které je pro něj zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, neprovozovala taxislužbu jiná osoba,
- m) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. b) nezajistí, aby vozidlo taxislužby bylo vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby,
- n) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. d) nezajistí, aby vozidlo taxislužby bylo vybaveno taxametrem, knihou taxametru a záznamy o přepravě z právě probíhajícího dne nebo záznamem o přepravě z poslední poskytnuté přepravy, pokud v právě probíhajícím dni nebyla vozidlem taxislužby žádána přeprava uskutečněna,
- o) v rozporu s § 21 odst. 4 nezajistí, aby bylo vozidlo taxislužby vybaveno smlouvami nebo jejich kopiemi, na jejichž základě je přeprava v právě probíhajícím dni prováděna,
- p) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. e) nezajistí, aby

v taxamtru byly nastaveny údaje a hodnoty odpovídající skutečnosti,

- q) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. f) nezajistí, aby zobrazované údaje z taxametru byly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby,
- r) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. g) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby řádně obsluhoval taxametr a zajistil zaznamenání skutečného průběhu přepravy,
- s) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. h) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby ihned po ukončení přepravy pořídil jako výstup z tiskárny taxametru záznam o přepravě,
- t) v rozporu s § 21 odst. 3 písm. i) nezajistí, aby při provozování taxislužby vozidlem taxislužby řidič taxislužby cestujícímu vydal doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru,
- u) v rozporu s § 21 odst. 5 souběžně nabízí nebo poskytuje stejným vozidlem taxislužby přepravu na základě předchozí písemné smlouvy a přepravu bez této smlouvy,
- v) v rozporu s § 21 odst. 6 písm. b) nezajistí, aby v době, kdy je vozidlem taxislužby poskytována přeprava na základě předchozí písemné smlouvy, včetně činností s tím souvisejících, nebo je toto vozidlo užíváno k jinému účelu než k provozování taxislužby nebylo označeno střešní svítlnou, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s tímto označením,
- w) v rozporu s § 21 odst. 1 provozuje taxislužbu vozidlem, které není vozidlem taxislužby ani vozidlem cestujícího,
- x) v rozporu s § 21 odst. 4 uzavře smlouvu ve vozidle taxislužby nebo na jiném místě bezprostředně před zahájením přepravy, nebo
- y) v rozporu s § 21e odst. 1 předem nezaznamená objednávku do evidenční knihy objednávek nebo nezajistí, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, nebo aby ji řidič na požádání předložil kontrolnímu orgánu.“.

34. V § 35 odst. 3 se písmena a) až g) zrušují.

Dosavadní písmena h) a i) se označují jako písmena a) a b).

35. V § 35 odst. 6 se slova „který vydal stanovisko ke koncesi,“ nahrazují slovy „v jehož územním obvodu

má podnikatel v silniční dopravě sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu,“.

36. V § 35d se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Odstavce 1 až 5 se nepoužijí v případě taxislužby provozované vozidlem cestujících.“.

37. V § 37 odstavec 2 zní:

„(2) Obecní policie při odhalování přestupků a jiných správních deliktů na úseku taxislužby podle tohoto zákona kontroluje, zda je vozidlo taxislužby stanoveným způsobem označeno a vybaveno, zda je taxislužba provozována způsobem předepsaným tímto zákonem a zda řidič taxislužby dodržuje povinnosti stanovené tímto zákonem. Řidič taxislužby je povinen umožnit strážníkům obecní policie výkon tohoto oprávnění.“.

38. Poznámka pod čarou č. 9 se zrušuje.

39. V § 37 odst. 3 se za slova „Policie České republiky“ vkládají slova „a celní úřad“.

40. V § 38a odst. 3 písm. k) se slova „o způsobilosti“ zrušují.

41. § 39 se včetně nadpisu zrušuje.

42. Za § 39c se vkládá nový § 39d, který zní:

„§ 39d

Do 28. února 2017 se čl. 8, 19 a 21 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 nepoužijí na provozování vnitrostátní linkové dopravy.“.

43. V § 41 odst. 2 se za slova „§ 9 odst. 1,“ vkládají slova „§ 9b odst. 4,“ a slova „§ 21 odst. 1, 2, 3, 4, 8 a odst. 11 písm. a), § 21b odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 21 odst. 8, § 21c odst. 2, § 21e odst. 1“.

44. V § 41 se odstavce 3 zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Práci řidiče taxislužby je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněna vykonávat rovněž fyzická osoba, na jejíž jméno byl vydán průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to pouze pro poskytovatele taxislužby, jemuž

byl průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby na její jméno vydán, a po dobu, na kterou byl tento průkaz vydán, nejdéle však

a) po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jedná-li se o průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané do 31. srpna 2010, nebo

b) po dobu 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jedná-li se o průkazy o způsobilosti řidiče taxislužby vydané od 1. září 2010.

2. Na posouzení spolehlivosti, práva a povinnosti spojená s průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby a výkon státní správy spojený s průkazem o způsobilosti řidiče taxislužby při práci řidiče taxislužby podle bodu 1 se použije zákon č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a nesplňuje podmínky pro zápis do evidence vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, vyřadí dopravní úřad do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona z evidence. Vozidlo taxislužby, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pro více dopravců, vyřadí dopravní úřad z evidence vozidel taxislužby podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, u toho dopravce, který není zapsán jako vlastník nebo provozovatel vozidla v registru vozidel podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

4. Dopravce, pro nějž je vozidlo taxislužby zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, je povinen nejpozději do 31. prosince 2013 písemně oznámit dopravnímu úřadu typ a výrobní číslo taxametru a výrobní číslo paměťové jednotky taxametru, kterým je vozidlo taxislužby vybaveno, nebo písemně oznámit, že vozidlo taxislužby taxametrem vybaveno nebude, bude-li jím provozována taxislužba výhradně podle § 21 odst. 4 zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud dopravce tuto povinnost nesplní, dopravní úřad vyřadí vozidlo taxislužby z evidence vozidel taxislužby.

5. Řízení o vydání průkazu o způsobilosti řidiče taxislužby zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do nabytí účinnosti tohoto zákona ukončena, se zastaví.

6. Řízení o zařazení vozidla do evidence vozidel taxislužby zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla do nabytí účinnosti tohoto zákona ukončena, se dokončí podle zákona č. 111/1994 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o přestupcích

Čl. III

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 181/2006 Sb., zákona č. 213/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 344/2007 Sb., zákona č. 376/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 484/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 150/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 237/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 23 odst. 1 písmeno h) zní:

„h) užíje v provozu na pozemních komunikacích vozidlo označené střešní svítlnou s nápisem TAXI, nápisem TAXI nebo jiným způsobem zaměnitelným s vozidlem poskytujícím taxislužbu k jinému účelu než k výkonu práce řidiče taxislužby, nebo“.

2. V § 23 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) jako řidič taxislužby poškodí cestujícího na ceně jízdného.“.

3. V § 23 odst. 2 se slova „f) až h)“ nahrazují slovy „f) až i)“ a slova „b), d) a f)“ se nahrazují slovy „b), d), h) a i)“.

4. V § 86 písm. d) se na konci bodu 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se bod 5, který zní:

„5. na úseku taxislužby podle zákona o silniční dopravě.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dráhách

Čl. IV

V § 37 odst. 6 větě druhé zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 30/2000 Sb., se slova „1 000 Kč“ nahrazují slovy „1 500 Kč“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. V

V bodě 13 položky 34 přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 119/2012 Sb., se slova „o způsobilosti“ zrušují.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2013.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

103**ZÁKON**

ze dne 21. března 2013,

kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb.,

o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky,

ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu),

ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky

a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí,

ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o azylu****Čl. I**

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 9/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb. a zákona č. 375/2011 Sb., se mění takto:

1. V názvu zákona se slova „a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu)“ zrušují.

2. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.“

3. V § 2 odstavec 10 zní:

„(10) Za pronásledování nebo vážnou újmu se nepovažuje, vztahuje-li se obava cizince z pronásledování nebo vážné újmy pouze na část území státu, jehož státní občanství má, nebo je-li osobou bez státního občanství, státu jeho posledního trvalého bydliště a může-li cizinec bezpečně a oprávněně odcestovat do jiné části státu, do ní vstoupit a v ní se usadit, a pokud s přihlédnutím k situaci v této části státu a k jeho osobní situaci v této části státu

- a) nemá opodstatněný strach z pronásledování ani nejsou dány důvodné obavy, že by mu zde hrozilo skutečně nebezpečí vážné újmy, nebo
- b) má přístup k účinné ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmu.“

4. V § 2 se za odstavec 10 vkládá nový odstavec 11, který zní:

„(11) Ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmu se zejména rozumí přiměřené kroky odpovědných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.“

Dosavadní odstavce 11 až 15 se označují jako odstavce 12 až 16.

5. V § 2 se doplňuje odstavec 17, který zní:

„(17) Přesídlením se pro účely tohoto zákona rozumí výběr a přemístění cizinců s předchozím projevem jejich vůle ministerstvem na území za účelem udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“

6. V § 3a písm. a) bodech 1 a 4 a v § 71 odst. 1 písm. g) se slova „právního předpisu Evropských společenství“ nahrazují slovy „předpisu Evropské unie“.

7. V § 3a písmeno b) zní:

„b) ministerstvu, je-li hospitalizován u poskytovatele lůžkové péče, vykonává-li zabezpečovací detenci, vazbu nebo trest odnětí svobody nebo je-li umístěn ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy anebo v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.“

8. V § 4a odst. 1 se za slovo „svobody“ vkládají slova „nebo poté co opustil školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy anebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc“.

9. Na konci § 9 se doplňuje věta „Pro rozhodnutí podle § 42 odst. 5 a § 77 odst. 6 se výjimka z použití ustanovení správního řádu o odvolacím řízení a řízení o rozkladu podle věty první neuplatní.“

10. V § 10a písm. a) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

11. V § 13 odst. 2 písm. d) a v § 14b odst. 2 písm. d) se číslo „13“ nahrazuje číslem „14“.

12. V § 17 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Dále se přihlédne k tomu, zda azylant uvede závažné okolnosti podložené předchozím pronásledováním odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.“

13. V § 17a odst. 2 se slova „mající nárok na doplňkovou ochranu“ nahrazují slovy „požívající doplňkové ochrany“.

14. V § 17a se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmou odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.“

15. V § 19 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ , a to i od členských států Evropské unie, ve kterých žadatel o udělení mezinárodní ochrany dříve podal žádost o udělení mezinárodní ochrany“ a ve větě třetí se slova „státu nebo orgány veřejné správy“ nahrazují slovy „veřejné moci“.

16. V § 24a odst. 2 se za slova „v den“ vkládají slova „a čas“.

17. V § 32 odst. 2 se slova „a žaloby“ nahrazují slovem „ , žaloby“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „a žaloby proti rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany“.

18. V § 32 odstavec 5 zní:

„(5) Podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o udělení doplňkové ochrany osobou požívající doplňkové ochrany.“

19. V § 39 se na konci textu písmene a) doplňují slova „za podmínky, že s tím účastník řízení vyslovil souhlas“.

20. V § 41 odstavec 3 zní:

„(3) Pokud bylo rozhodnuto o udělení azylu, ministerstvo cestovní doklad uschovává. Ministerstvo předá cestovní doklad cizinci, dojde-li k odnětí nebo zániku azylu nebo doplňkové ochrany; nelze-li cizinci cestovní doklad předat, ministerstvo jej i nadále uschovává.“

21. V § 42 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 17 zní:

„(5) Poruší-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany závažným způsobem povinnost dodržovat ubytovací řád pro azylová zařízení stanovenou v § 48 písm. a), rozhodne ministerstvo o snížení finančního příspěvku poskytovaného žadateli o udělení mezinárodní ochrany podle odstavce 4 až na výši odpovídající částce existenčního minima¹⁷⁾ na dobu 1 měsíce; závažným porušením povinnosti dodržovat ubytovací řád pro azylová zařízení se zejména rozumí to, že žadatel v azylovém zařízení ohrozí život nebo zdraví osob, vyrobí, přechovává anebo konzumuje alkohol nebo jinou návykovou látku, vyrábí nebo přechovává věci, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob nebo majetku, vstoupí do azylového zařízení pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, opakovaně poruší zákaz kouření nebo soustavně nedodržuje zásady hygieny. Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad, který nemá odkladný účinek. O snížení finančního příspěvku nelze rozhodnout, pokud byla za totožné jednání vykazující znaky přestupku podle § 93 odst. 3 písm. g) uložena pokuta.

¹⁷⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 110/2006 Sb.

§ 3 nařízení vlády č. 409/2011 Sb., o zvýšení částek životního minima a existenčního minima.“

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

22. V § 43 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „nebo zařízení pro zajištění cizinců³⁾“.

23. V § 46a odst. 1 a 7 se v úvodní části ustanovení za slovo „středisku“ vkládají slova „nebo v zařízení pro zajištění cizinců³⁾“.

24. V § 46a odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo veřejný pořádek“.

25. V § 46a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ a který učinil prohlášení o mezinárodní ochraně v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, rozhodne ministerstvo podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne učinění prohlášení o mezinárodní ochraně cizincem.“.

Dosavadní odstavce 2 až 9 se označují jako odstavce 3 až 10.

26. V § 46a odst. 9 a 10 se slova „odstavce 7“ nahrazují slovy „odstavce 8“.

27. V § 49a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany není oprávněn po dobu řízení o udělení mezinárodní ochrany opustit území.“.

28. V § 53a odst. 4 se věta čtvrtá nahrazuje větou „Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok.“.

29. V části první hlavy VII se za díl 3 vkládá nový díl 4, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 18 zní:

„Díl 4

Právní postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany jako dlouhodobě pobývajících rezidentů v Evropské unii na území

§ 53d

(1) Ministerstvo azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany přiznává právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů v Evropské unii na

území¹⁸⁾ (dále jen „rezident na území“), pokud o to písemně požádá a

- a) splňuje podmínku 5 let nepřetržitého pobytu na území,
- b) nenarušil závažným způsobem veřejný pořádek nebo neohrozil bezpečnost České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie,
- c) prokázal zajištění prostředků k pobytu na území ve výši odpovídající prostředkům vyžadovaným k povolení trvalého pobytu podle § 71 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

(2) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu na území se započítává doba pobytu na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ a doba pobytu v postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany. Doba pobytu na území za účelem studia podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ se započítává jednou polovinou. Jednou polovinou se dále započítává doba, po kterou bylo vedeno řízení o udělení mezinárodní ochrany, které vedlo k rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, a to včetně doby řízení o žalobě nebo o kasační stížnosti; bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany vedeno déle než 18 měsíců, započítává se tato doba v celém rozsahu.

(3) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu se započítávají i období nepřítomnosti cizince, azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území v průběhu doby pobytu podle odstavce 2 věty první a druhé, pokud tato jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 6 po sobě jdoucích měsíců a pokud ve svém souhrnu nepřesáhla 10 měsíců, a dále období nepřítomnosti na území, které nepřesáhlo 12 po sobě jdoucích měsíců, pokud byl cizinec, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany pracovním vyslán do zahraničí. Nepřetržitost pobytu je dále zachována, pokud jedno období nepřítomnosti cizince, azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území nebylo delší než 12 po sobě jdoucích měsíců ze závažných důvodů, zejména jde-li o těhotenství, narození dítěte, závažné onemocnění, studium nebo odborné školení, přičemž toto období se do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu nezapočítává.

(4) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu se nezapočítává doba, po kterou byl cizinec, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany na území vyslán zahraničním zaměstnavatelem nebo zahraniční právnickou nebo fyzickou osobou, a dále doba, po kterou cizinec na území pobýval za účelem zaměstnání závislého na střídání ročního období nebo vypomáhal

s domácími pracemi za stravu, ubytování a kapesné určené k uspokojování jeho základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au pair).

§ 53e

(1) Ministerstvo zruší rozhodnutí o přiznání právního postavení rezidenta na území, pokud nedošlo k odnětí nebo zániku azylu nebo doplňkové ochrany a

- a) rezident na území závažným způsobem narušil veřejný pořádek nebo ohrozil bezpečnost státu, nebo
- b) jiný členský stát Evropské unie rozhodl o ukončení přechodného pobytu rezidenta na území na svém území z důvodu závažného porušení veřejného pořádku.

(2) Právní postavení rezidenta na území zaniká odnětím azylu podle § 17 odst. 1 písm. a) nebo h), odnětím doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. b) nebo c) anebo neprodloužením doplňkové ochrany z důvodů uvedených v § 17a odst. 1 písm. b) nebo c). Právní postavení rezidenta na území nezaniká, je-li doplňková ochrana odejmuta nebo neprodloužena z důvodu, pro který osoba požívající doplňkové ochrany měla být nebo je vyloučena z možnosti udělení doplňkové ochrany, uvedeného v § 15a odst. 3.

§ 53f

(1) Ministerstvo na žádost jiného členského státu Evropské unie sdělí v souvislosti s rozhodováním o vyhoštění cizince, kterému bylo přiznáno právní postavení rezidenta na území, do 1 měsíce ode dne doručení žádosti informaci, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné.

(2) Ministerstvo na žádost jiného členského státu Evropské unie sdělí v souvislosti s vydáním průkazu o povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta, kterému ministerstvo uvedlo do průkazu o povolení k pobytu záznam o udělení mezinárodní ochrany podle § 59 odst. 3 písm. f), do 1 měsíce ode dne doručení žádosti informaci, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné.

¹⁸⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51/EU ze dne 11. května 2011, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice Rady 2003/109/ES na osoby požívající mezinárodní ochrany.“

Dosavadní díl 4 se označuje jako díl 5.

30. V § 59 odst. 2 a v § 61 odst. 3 se slova „právní předpis Evropských společenství“ nahrazují slovy „předpis Evropské unie“.

31. V § 59 odst. 3 a v § 71b se slova „právním předpisem Evropských společenství“ nahrazují slovy „předpisem Evropské unie“.

32. V § 59 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

- „f) u rezidenta na území záznam „Mezinárodní ochrana udělena Českou republikou dne [datum]“¹⁸⁾,
- g) u rezidenta na území záznam „povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývajícího rezidenta – ES“¹⁸⁾.“.

33. V § 60 odst. 1 písm. a) se za slova „uvedený v“ vkládají slova „§ 53e nebo“.

34. V § 65 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Cestovní průkaz totožnosti dále vydá zastupitelský úřad na pokyn ministerstva cizinci, který je ministerstvem přesídlován a nemá vlastní cestovní doklad.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 4 až 8.

35. V § 65 odst. 4 a 5 se za slova „odstavec 2“ vkládají slova „a 3“.

36. V § 68 se věta druhá nahrazuje větou „Státní integrační program zahrnuje zejména vytvoření předpokladů pro získání znalosti českého jazyka a zajištění bydlení.“.

37. V § 68 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Pravidla státního integračního programu a výši prostředků vynakládaných na realizaci jednotlivých oblastí stanoví vláda.“.

38. § 69 zní:

„§ 69

Státní integrační program v oblasti zajištění bydlení realizuje ministerstvo z prostředků státu zejména formou jednorázové nabídky bydlení nebo finančního příspěvku.“.

39. V § 71 odst. 15 se slova „azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany“ nahrazují slovem „osoby“.

40. § 77 zní:

„§ 77

(1) Místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn.

(2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany žádá o změnu hlášeného pobytu písemnou žádostí podanou ministerstvu. K žádosti připojí písemné potvrzení obsahující souhlas vlastníka objektu, který je označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem, a který je určen k bydlení nebo ubytování, nebo jeho vymezené části, s ohlášením změny místa pobytu; je-li vlastníkem právnická osoba, v potvrzení uvede svou obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo osoby, potvrzení dále opatří otiskem svého razítka a jménem, popřípadě jmény, příjmením a podpisem oprávněné osoby (statutárního orgánu).

(3) Ministerstvo neudělí souhlas se změnou místa hlášeného pobytu, jestliže zjistí skutečnost odůvodňující pochybnosti o dosažitelnosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany pro účely řízení o udělení mezinárodní ochrany v novém místě hlášeného pobytu nebo zjistí, že předložené listiny obsahují nepravdivou skutečnost. Ministerstvo je oprávněno požádat policii o provedení místního šetření v novém místě hlášeného pobytu.

(4) Při ohlášení změny místa pobytu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen

- a) sdělit vyplněním přihlašovacího tiskopisu příjmení, jméno, den, měsíc, rok a místo narození, státní občanství, trvalé bydliště v zahraničí, číslo průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a předpokládanou dobu ubytování,
- b) předložit potvrzení podle odstavce 2. Potvrzení musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem vlastníka. Podmínka úředního ověření podpisu neplatí, pokud vlastník podepíše potvrzení před pracovníkem ministerstva a současně předloží doklad totožnosti,
- c) předložit průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

(5) Nové místo pobytu se dnem přihlášení stává místem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

(6) Ministerstvo rozhodne o zrušení údaje o místě hlášeného pobytu, byl-li zápis proveden na základě pozměněných, neplatných anebo padělaných dokladů, nepravdivě nebo nesprávně uvedených skutečností, anebo

na návrh vlastníka. Proti rozhodnutí podle věty první lze podat rozklad.

(7) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 6 se za místo hlášeného pobytu považuje azylové zařízení, v němž byl žadatel o udělení mezinárodní ochrany naposledy hlášen k pobytu.

(8) Ministerstvo oznámí útvaru policie do 3 pracovních dnů změnu místa hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.“

41. V § 78b se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Vízum za účelem strpění pobytu dále ministerstvo udělí na žádost zákonného zástupce, který na území pobývá na vízum za účelem strpění pobytu, dítěti narozenému na území.“

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

42. V § 78b odst. 4 se za větu první vkládá věta „Platnost víza za účelem strpění pobytu vydaného dítěti narozenému na území podle odstavce 2 dále zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti zákonného zástupce dítěte narozeného na území.“

43. V § 78b odstavec 7 zní:

„(7) Cizinec, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, je povinen přihlásit se k pobytu ministerstvu do 7 pracovních dnů ode dne udělení víza nebo změny místa pobytu. Při hlášení pobytu cizince, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, a hlášení jeho změn se postupuje podle zvláštního právního předpisu⁴⁾. Ministerstvo oznámí útvaru policie do 3 pracovních dnů změnu místa pobytu cizince, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu.“

44. V § 78d odst. 5 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo zařízení pro zajištění cizinců³⁾“.

45. V § 79 odst. 1 se slova „a azylantů“ nahrazují slovy „ , azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany“.

46. V § 79 odstavec 4 zní:

„(4) Integrovaná azylová střediska slouží k přechodnému ubytování azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany. Ubytování podle věty první se poskytuje nejdéle na dobu 18 měsíců. Ministerstvo může výjimečně povolit ubytování podle věty první i na dobu delší než 18 měsíců.“

47. V § 79 odst. 7 se slovo „nebo“ nahrazuje čár-

kou a za slovo „azykantů“ se vkládají slova „a osob požívajících doplňkové ochrany“.

48. V § 83 odstavec 5 zní:

„(5) Provozovatel azylového zařízení je oprávněn kontrolovat dodržování ubytovacího řádu ubytovány. Do místností určených pro ubytování může zástupce provozovatele azylového zařízení vstupovat pouze s vědomím ubytovaného; bez jeho vědomí je takový vstup možný pouze v případě bezprostředního ohrožení života, zdraví nebo majetku. Na kontrolní činnost podle věty první se zákon o kontrole nevztahuje.“.

49. V § 84 větě druhé se slova „na kalendářní rok“ zrušují.

50. § 85b zní:

„§ 85b

(1) Ministerstvo z moci úřední po nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zastavení řízení, rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné nebo po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě proti takovému rozhodnutí ministerstva, nebo-li soudem zrušeno, udělí cizinci výjezdní příkaz s platností nejdéle na dobu 1 měsíce. V odůvodněných případech lze vydat výjezdní příkaz opakovaně.

(2) Cizinec je povinen se pro výjezdní příkaz dostavit na ministerstvo bez zbytečného odkladu, nejpozději do 1 měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 1. Po uplynutí této lhůty ministerstvo výjezdní příkaz cizinci nevydává; to neplatí, nastala-li překážka na vůli cizince nezávislá, která brání jeho dostavení se pro výjezdní příkaz. Cizinec je povinen se pro výjezdní příkaz dostavit nejpozději následující pracovní den po odpadnutí překážky.“.

51. V § 88 odst. 1 a 4 se za slova „narozenému na území“ vkládají slova „po dobu 60 dnů ode dne narození“.

52. V § 88 odstavec 3 zní:

„(3) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany a cizinec, kterému bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, se pro účely veřejného zdravotního pojištění do doby, než bude rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany vykonatelné, považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem na území. Dítě žadatele o udělení mezinárodní ochrany narozené na území, dítě cizince, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, narozené na území, a dítě, které se na území narodilo

azylantce nebo osobě požívající doplňkové ochrany a pobývá na území, se pro účely veřejného zdravotního pojištění považuje za cizince s povoleným trvalým pobytem na území nejdéle po dobu 60 dnů ode dne narození nebo, je-li za dítě podána žádost o udělení víza za účelem strpění pobytu podle tohoto zákona nebo o jiný druh pobytu na území podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, ode dne podání této žádosti do doby, než bude dítěti uděleno vízum za účelem strpění pobytu podle tohoto zákona nebo rozhodnuto o jiném druhu pobytu na území podle zvláštního právního předpisu⁴⁾.“.

53. V § 88 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany, který je zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců nebo je ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, se poskytují zdravotní služby podle § 176 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.“.

54. § 88a zní:

„§ 88a

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, azylant a osoba požívající doplňkové ochrany jsou povinni do 60 dnů ode dne narození dítěte na území učinit za dítě prohlášení o mezinárodní ochraně nebo podat žádost o udělení víza za účelem strpění pobytu podle tohoto zákona anebo žádost o jiný druh pobytu na území podle zvláštního právního předpisu⁴⁾. Lhůta 60 dnů se považuje za zachovanou, a to i pro účely veřejného zdravotního pojištění, prokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany, že jim ve splnění povinnosti podle věty první zabránila překážka na jejich vůli nezávislá. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany, cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany jsou povinni splnit povinnost podle věty první nejpozději třetí pracovní den po odpadnutí překážky.“.

55. V § 88b se za slova „mezinárodní ochrany“ vkládají slova „ , je azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany“.

56. V § 89a se za slovo „ochrany“ vkládají slova „hlášeným k pobytu v pobytovém středisku“.

57. V § 90 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Česká republika může dále udělit azyl nebo

doplňkovou ochranu bez předchozího řízení cizinci přesídlenému ministerstvem na území.“.

58. V § 92b odst. 2 se slovo „útvár“ zrušuje.

59. V § 92c se slova „§ 42 odst. 1 až 5 a 7“ nahrazují slovy „§ 42 odst. 1 až 4 a 6 a 8“.

60. V § 93 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Cizinec, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 78b odst. 7 nebo neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

61. V § 93 odst. 3 se na konci textu písmene e) doplňují slova „nebo v zařízení pro zajištění cizinců“.

62. V § 93 odst. 3 písmeno g) zní:

„g) nesplní některou z povinností podle § 48,“.

63. V § 93 odst. 3 písm. h) se slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 3 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno j), které zní:

„j) neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

64. V § 93 odst. 4 písm. b) se slovo „ , nebo“ nahrazuje čárkou, na konci odstavce 4 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno d), které zní: „d) neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

65. V § 93 odst. 5 písm. c) se slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 5 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) neučiní alespoň jeden z úkonů podle § 88a.“.

66. V § 93 odst. 7 se slova „nebo 4“ nahrazují slovy „ , 4 nebo 5“ a slova „odstavce 5“ se nahrazují slovy „odstavce 6“.

67. V § 93 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Za přestupek podle odstavce 3 písm. g) pokutu nelze uložit, jestliže bylo rozhodnuto o snížení finančního příspěvku podle § 42 odst. 5.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Práva a povinnosti osoby, které byla udělena doplňková ochrana podle § 14a nebo 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí zákonem č. 325/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Řízení podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončené se dokončí a práva a povinnosti

s ním související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. III

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písmeno a) zní:

„a) je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, azylantem anebo osobou požívající doplňkové ochrany²⁾ nebo podal proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany kasační stížnost, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak,“.

2. V § 18 písm. d) bodě 5 se slova „povolení dlouhodobého nebo trvalého pobytu“ nahrazují slovy „povolení k pobytu“.

3. V § 18 písm. d) se bod 8 včetně poznámky pod čarou č. 7c zrušuje.

4. V § 37 odst. 1 písm. a) se slova „k trestu odnětí svobody v délce převyšující tři roky“ zrušují.

5. V § 42b se na konci odstavce 1 doplňuje jako závěrečná část ustanovení věta „Za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije.“.

6. V § 42c odst. 1 se slova „rezident jiného členského státu Evropské unie“ nahrazují slovy „držitel povolení k trvalému pobytu s přiznaným právním postavením dlouhodobě pobývajících rezidenta v Evropském společenství na území jiného členského státu Evropské unie“⁴⁷⁾ (dále jen „rezident jiného členského státu Evropské unie“).

Poznámka pod čarou č. 47 zní:

„⁴⁷⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty.“.

7. V § 42c odst. 3 se na konci textu písmene c) doplňují slova „; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije“.

8. V § 46 odst. 7 se na konci textu písmene b) doplňují slova „; za příjem se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije“.

9. V § 46b odst. 2 písm. a) a v § 46f odst. 2 písm. a) se slova „zvlášť závažného zločinu“ nahrazují slovy „úmyslného trestného činu“.

10. V § 46e odst. 1 písm. a) se slova „nebo trestného činu z nedbalosti a byl mu za to uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na dobu delší 6 měsíců“ zrušují.

11. V § 68 odstavec 2 zní:

„(2) Do doby pobytu podle odstavce 1 se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému pobytu a doba pobytu v postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany podle zvláštního právního předpisu²⁾. Doba pobytu na území za účelem studia se započítává jednou polovinou. Jednou polovinou se dále započítává doba, po kterou bylo vedeno řízení o udělení mezinárodní ochrany, které vedlo k rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, a to včetně doby řízení o žalobě nebo o kasační stížnosti; bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany vedeno déle než 18 měsíců, započítává se tato doba v celém rozsahu. Do doby pobytu podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou byl cizinec vyslán zahraničním zaměstnavatelem nebo zahraniční právnickou nebo fyzickou osobou, a dále doba, po kterou cizinec na území pobýval za účelem zaměstnání

závislého na střídání ročního období nebo vypomáhal s domácími pracemi za stravu, ubytování a kapesné určené k uspokojování jeho základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au pair).“.

12. V § 71 odst. 1 se za větu druhou vkládá věta „Za příjem podle věty první se považuje příjem započitatelný podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou jednorázového příjmu, přídatku na dítě, podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a dávek v systému pomoci v hmotné nouzi; pro účely výpočtu příjmu se § 8 odst. 2 až 4 zákona o životním a existenčním minimu nepoužije.“.

13. V § 77 odst. 2 písm. f) se slova „trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky“ nahrazují slovy „nepodmíněnému trestu odnětí svobody“.

14. V § 84 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Ministerstvo do průkazu o povolení k pobytu dále uvede záznam „Mezinárodní ochrana udělena [název členského státu] dne [datum]“, jde-li o cizince, kterému jiný členský stát Evropské unie udělil mezinárodní ochranu. Záznam se uvede, pouze pokud je rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany nadále platné.“.

15. V § 87 odst. 7 písm. a) bodě 1 se slova „trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky“ nahrazují slovy „nepodmíněnému trestu odnětí svobody“.

16. V § 119 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Rozhoduje-li policie o správním vyhoštění cizince, který na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie, kterému jiný členský stát Evropské unie udělil mezinárodní ochranu, prověří u příslušného orgánu tohoto členského státu, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné. Je-li rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné, rozhodne policie o správním vyhoštění cizince z území. Mimo území členských států Evropské unie lze takového cizince vyhostit pouze v případech, že ohrožuje bezpečnost České republiky nebo byl pravomocně odsouzen za zvlášť závažný zločin a příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie s takovým postupem souhlasí.“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

17. V § 127 odst. 1 se na konci písmene d) slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 1 se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 48 zní:

„f) rozhodlo-li ministerstvo o povinnosti cizince setrvat v přijímacím středisku nebo v zařízení pro

zajištění cizinců až do vycestování podle zvláštního právního předpisu⁴⁸⁾).

⁴⁸⁾ § 46a zákona č. 325/1999 Sb., ve znění zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 103/2013 Sb.“.

18. V § 127 odst. 2 se slova „Podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ nahrazují slovy „Prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu“.

19. V § 158 odst. 9 písmeno v) zní:

„v) o tom, že cizinec je zapsán do dodatku stálého seznamu voličů pro volby do zastupitelstev obcí, nebo o tom, že cizinec je zapsán do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu,“.

20. V § 158 odst. 9 se doplňuje písmeno w), které zní:

„w) zákaz pobytu⁴⁶⁾, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání,“.

21. V § 163 odst. 1 písmeno x) zní:

„x) rozhoduje o správním vyhoštění cizinců, o povinnosti opustit území (§ 50a), o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování (§ 123b) a o vrácení finanční záruky nebo jejím propadnutí státu (§ 123c),“.

22. V § 163 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) provádí eskortu cizinců mezi jednotlivými zařízeními; zabezpečuje přepravu a střežení cizinců zajištěných v zařízení k lékařskému ošetření k poskytovateli zdravotních služeb, k uskutečnění konzulární návštěvy, k provedení úkonů v trestním řízení, k provedení dalších úkonů souvisejících s účelem zajištění, anebo k soudu a zpět.“.

23. V § 167 odstavec 3 zní:

„(3) Na kontrolní činnost prováděnou policií podle tohoto zákona se zákon o kontrole nevztahuje.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. IV

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/

/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 176/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb. a zákona č. 505/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. e) se za slovo „udělení“ vkládají slova „mezinárodní ochrany nebo“.

2. V § 2 odst. 2 se na konci písmene d) slovo „nebo“ zrušuje, na konci odstavce 2 se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) pobývá s rodičem, který na území pobývá na základě víza k pobytu nad 90 dní za účelem strpení pobytu na území podle zvláštního právního předpisu⁶³⁾ nebo který je azylantem anebo osobou požívající doplňkové ochrany, nebo

g) je azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany.“.

3. V § 6 písmeno h) zní:

„h) které jsou žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylanty nebo osobami požívajícími doplňkové ochrany, a které se na území České republiky nacházejí bez doprovodu rodičů nebo jiných osob odpovědných za jejich výchovu;“.

4. V § 35 odst. 2 písm. k) se slova „Evropských společenství“ nahrazují slovy „Evropské unie“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 2013, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 36, 37, 38, 45, 46, 47, 48 a 49 a čl. III bodu 23, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2014, a čl. III bodů 4, 9, 10, 13, 15, která nabývají účinnosti patnáctým dnem následujícím po vyhlášení zákona.

Němcová v. r.

Zeman v. r.

Nečas v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2013 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; **Prerov:** Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.